

๒ 2 กย. 2569

(ต. ๒๑)

○ คำสั่ง

คำร้องที่ ๑๐๓๘/๒๕๖๙
คำสั่งที่ ๙๕๒/๒๕๖๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง { นายสรณ บุญใบชัยพฤกษ์ ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๕/๒๕๖๙ หมายเลขแดง
ที่ ๑๕๙๐/๒๕๖๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ถูกฟ้องคดีให้เป็น
กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กรรมการ กสทช.)
ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และได้เสนอชื่อผู้ฟ้องคดีไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
ซึ่งในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔
ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติให้ความเห็นชอบผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการ กสทช. โดยผู้ฟ้องคดีได้รับเลือก
ให้เป็นประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(ประธานกรรมการ กสทช.) ประธานวุฒิสภาจึงได้แจ้งมติที่ประชุมดังกล่าวให้นายกรัฐมนตรีทราบ
เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน
๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กสทช.

/แต่ภายหลัง...

แต่ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้เข้าดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ กสทช. แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำวินิจฉัย ที่ ๑/๒๕๖๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ เรื่อง การพิจารณาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่เป็นแพทย์ ค่าตอบแทนรายชั่วโมง ในช่วงเวลาดังตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ณ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และถือว่าผู้ฟ้องคดีสละสิทธิในการเข้ารับตำแหน่งกรรมการ กสทช. ตามมาตรา ๑๘ ประกอบ มาตรา ๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยประธานกรรมการสรรหากรรมการ กสทช. ได้แจ้ง คำวินิจฉัยดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สว (กสทช) ๐๐๐๘/(ส) ๓๓๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจาก ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะวินิจฉัยคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของบุคคลภายหลัง จากได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาและได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว อีกทั้ง การดำเนินกระบวนการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีมีความไม่เป็นกลาง ไม่โปร่งใส ไม่ครบองค์ประชุม ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงหรือแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ มีการรับฟังข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานโดยคลาดเคลื่อน และตีความบทบัญญัติกฎหมายเกินขอบเขตอำนาจ ส่งผลให้ คำวินิจฉัยดังกล่าวขัดต่อมาตรา ๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ รวมถึงหลักนิติธรรม ทั้งนี้ ผลของคำวินิจฉัยดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรง ต่อสถานภาพของผู้ฟ้องคดีในฐานะประธานกรรมการ กสทช. ซึ่งได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และมีผลกระทบต่อสิทธิในการดำรงตำแหน่ง การปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนเกียรติยศและ ชื่อเสียงของผู้ฟ้องคดีอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหา กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๖๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ เสียทั้งสิ้น โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังนับแต่วันที่มี คำวินิจฉัยดังกล่าว เสมือนไม่มีคำวินิจฉัยดังกล่าวมาตั้งแต่นั้น

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือ คำสั่งทางปกครองและขอบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๙ โดยมีคำขอให้ศาล กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ดังนี้ (๑) มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง

/กิจการ...

กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๖๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือมีคำสั่งเป็นประการอื่น (๒) มีคำสั่งบรรเทาทุกข์ชั่วคราว โดยให้มีการระงับการดำเนินการใด ๆ เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง โดยให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ กสทช.ต่อไป จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น (๓) มีคำสั่งบรรเทาทุกข์ชั่วคราว โดยให้มีการระงับการดำเนินการใด ๆ เพื่อคัดเลือกและแต่งตั้งประธานกรรมการ กสทช.คนใหม่แทนผู้ฟ้องคดี จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น (๔) มีคำสั่งบรรเทาทุกข์ชั่วคราว โดยห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับข้อพิพาทในคดีนี้ไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น และยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองและขอบรรเทาทุกข์ชั่วคราวโดยเร่งด่วน ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๙ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสั่งโดยเร่งด่วน จึงมีคำสั่งยกคำร้อง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการซึ่งยังมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพดังกล่าวแล้วนั้นต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ในกรณีที่ไม่ได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิและให้ดำเนินการสรรหาใหม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ ประกอบมาตรา ๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ภายหลังจากที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการ กสทช. แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ซึ่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ กสทช. ที่ผู้ถูกฟ้องคดีวินิจฉัยว่ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘ (๒) เป็นกรณีที่มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๕) และในวรรคสองว่าให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ดังนั้น ในชั้นนี้จึงยังถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี จึงยังไม่เป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาได้ และไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอเกี่ยวกับมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีนี้เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑/๒๕๖๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นคำวินิจฉัยที่มีเนื้อหากระทบสถานะทางกฎหมายของผู้ฟ้องคดีโดยตรง เนื่องจากก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรงต่อการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กสทช. ของผู้ฟ้องคดีแล้วในปัจจุบัน หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ โดยผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนการโปรดเกล้าฯ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งแต่อย่างใด เหตุแห่งการฟ้องคดีจึงเกิดขึ้นเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำวินิจฉัยดังกล่าวแจ้งตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สว (กสทช) ๐๐๐๘/(ส) ๓๓๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับไว้เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ส่วนการดำเนินการภายหลังจากมีคำวินิจฉัย รวมทั้งการนำความกราบบังคมทูลตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เป็นเรื่องของผลหรือขั้นตอนภายหลังจากมีคำวินิจฉัยแล้ว มิใช่การกระทำทางปกครองที่ผู้ฟ้องคดีนำมาฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนในคดีนี้ โดยการตีความถึงการเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องอันนำไปสู่การเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ไม่จำต้องถึงขนาดว่า ณ เวลาที่ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีถูกระทบสิทธิหรืออาจมีประโยชน์เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น เพียงแต่ความเดือดร้อนจะเกิดขึ้นโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้หรือเกิดขึ้นแน่นอน ก็ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติที่ว่า “อาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้” แล้ว เมื่อคำวินิจฉัยที่พิพาทในคดีนี้ “อาจจะ” ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ก็เพียงพอที่จะถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยไม่จำต้องตีความบทบัญญัติดังกล่าวโดยเคร่งครัดว่า ผู้ฟ้องคดีมีความเดือดร้อนเสียหายเกิดขึ้นแล้วหรือไม่ เพียงใด และเมื่อได้มีการเผยแพร่และกล่าวอ้างคำวินิจฉัยดังกล่าวต่อสาธารณชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมถึงได้ดำเนินการส่งคำวินิจฉัยที่พิพาทไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการพิจารณานำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ คำวินิจฉัยที่พิพาทจึงมีผลกระทบโดยตรงต่อสถานภาพของผู้ฟ้องคดีในฐานะประธานกรรมการ กสทช. อันเป็นตำแหน่งที่ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ และยังมีวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่จนถึงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๗๑ กล่าวคือ ๑. ทำให้

/สถานะและ...

สถานะและอำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีถูกโต้แย้ง ๒. ทำให้เกิดความไม่แน่นอนว่าผู้ฟ้องคดีจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่ ซึ่งกระทบต่อการทำางานในฐานะประธานกรรมการ กสทช. ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานและเกิดความเสียหายต่อการจัดทำบริการ สาธารณะอย่างต่อเนื่อง ๓. กระทบต่อความเชื่อถือของกรรมการ กสทช. เจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบ กิจการ และสาธารณชนที่มีต่อผู้ฟ้องคดี ๔. ทำให้เกิดความเสียหายที่อาจสูญเสียค่าตอบแทนและ สิทธิประโยชน์ในระยะเวลาที่เหลือของวาระการดำรงตำแหน่ง ๕. ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องเสียเวลา และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อปกป้องสถานะและชื่อเสียงของตน และ ๖. ก่อความเสียหายทางจิตใจจากการถูกกล่าวหาว่าเข้ารับตำแหน่งทั้งที่มีลักษณะต้องห้าม ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ระบุไว้ในคำวินิจฉัยที่พิพาทด้วยว่า หากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุ แห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทราบคำวินิจฉัยที่พิพาทเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ (ที่ถูกคือ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๙) กรณีจึงเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายแล้ว และได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้คำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่พิพาท เสียทั้งสิ้น โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังนับแต่วันที่คำวินิจฉัยดังกล่าว ซึ่งเป็นคำขอที่ศาล มีอำนาจกำหนดคำบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี จึงมีสิทธิฟ้องคดีนี้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันอย่างชัดแจ้ง โดยไม่จำต้อง รอให้มีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งแต่อย่างใด ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีต้องรอให้มีพระบรมราชโองการ เสียก่อน ความเสียหายก็จะลุกลามไปถึงขั้นสุดท้ายแล้ว การตรวจสอบทางศาลจะกลายเป็น การตรวจสอบหลังจากเกิดผลกระทบมากกว่าการป้องกันหรือยับยั้งการใช้อำนาจรัฐที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ส่วนการที่ศาลปกครองชั้นต้นนำมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาเป็นเกณฑ์วินิจฉัยตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างเคร่งครัดนั้น ย่อมมีผลเสมือนเป็นการสร้างเงื่อนไข แห่งการฟ้องคดีขึ้นใหม่ โดยปราศจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้อำนาจตีความเช่นนั้น กล่าวคือ การตีความของศาลปกครองชั้นต้นมีนัยว่าผู้ฟ้องคดีจะต้องรอให้กระบวนการให้พ้นจากตำแหน่งเสร็จสิ้น เป็นที่สุดก่อน จึงจะมีสิทธินำคดีมาสู่ศาลเพื่อขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยได้ ทั้งที่การพ้นจากตำแหน่งนั้น เป็นเพียงผลที่เกิดขึ้นในภายหลัง ในขณะที่คำวินิจฉัยที่พิพาทต่างหากที่เป็นจุดเริ่มต้นแห่งความเสียหาย ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ โดยที่มิได้มีข้อความใดในกฎหมายที่บัญญัติว่า คำวินิจฉัยหรือการกระทำขององค์กร ทางปกครองซึ่งเป็นฐานของการดำเนินการดังกล่าวจะยังไม่มีผลกระทบต่อผู้ถูกวินิจฉัย หรือบุคคลนั้น จะยังไม่มีสิทธิฟ้องคดีจนกว่าการดำเนินการตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร

/คลื่นความถี่...

คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จะเสร็จสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีนี้ผู้ฟ้องคดีมิได้มีคำขอให้ศาลเพิกถอนพระบรมราชโองการ หรือก้าวล่วงไปวินิจฉัยการใช้อำนาจของพระมหากษัตริย์ หากแต่ขอให้ศาลตรวจสอบและเพิกถอน คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นการกระทำขององค์กรที่ใช้อำนาจตามกฎหมายและเป็นการกระทำ ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยแล้วว่าเป็นข้อพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การตีความโดยพิจารณาสีทธิ ในการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงควรตีความและพิจารณาคำวินิจฉัย ซึ่งเป็นต้นเหตุแห่งความเสียหายเป็นสำคัญ มิใช่ตีความโดยเคร่งครัดจำกัดสิทธิโดยพิจารณายึดโยง กับผลที่ตามมาในภายหลังเพียงอย่างเดียว ดังนั้น การพ้นจากตำแหน่งโดยสมบูรณ์อาจต้องมีการ ดำเนินการตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงไม่ทำให้ผลกระทบ ที่เกิดจากคำวินิจฉัยที่พิพาทหมดสิ้นไป และไม่อาจนำมาเป็นเหตุปฏิเสธสถานะผู้มีสิทธิฟ้องคดีของบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับคำวินิจฉัยนั้นโดยตรงได้ ในทางกลับกัน หากต้องรอให้มีการดำเนินการจนผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งเสียก่อน จึงจะถือว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องคดี ย่อมเท่ากับบังคับให้ผู้ฟ้องคดี ต้องยอมให้ผลร้ายขั้นสุดท้ายเกิดขึ้นก่อน จึงจะขอความคุ้มครองจากศาลได้ ทั้งที่มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติรับรอง สิทธิของผู้ซึ่งอาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ไว้โดยชัดแจ้ง ปัจจุบันนายกรัฐมนตรี ได้นำความกราบบังคมทูลตามขั้นตอนของกฎหมายเพื่อเสนอโปรดเกล้าฯ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ประธานกรรมการ กสทช. แล้ว ขณะนี้อยู่ในระหว่างขั้นตอนของฝ่ายบริหาร ซึ่งหากมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้รับคำฟ้อง ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๙ ของผู้ฟ้องคดี พร้อมทั้งคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่ง ทางปกครองและขอบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๙ ไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า (๑)... (๒) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมาย ให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล... มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้

/สำหรับ...

สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ... มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับ สัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไข หรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนด ในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มิกฎหมายกำหนด ขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้อง คดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อีกเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มี การสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้น กำหนด มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มี หนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับ แต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ เป็นอย่างอื่น มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งใดที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ผู้ออกคำสั่ง ระบุวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) สั่งให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่า หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑)... พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของ เจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ... มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครอง ให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์

/และกิจการ...

และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ... มาตรา ๖ บัญญัติว่า ให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กสทช.” จำนวนเจ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ และมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ดังต่อไปนี้ (๑)... (๒) ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และด้านการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้านละหนึ่งคน... มาตรา ๘ บัญญัติว่า กรรมการต้อง (๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ (๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่นและไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ (๓) ไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอิสระอื่นใดที่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ ขัดแย้งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อมีเหตุต้องมีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการ ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการคนหนึ่ง ทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการ ประกอบด้วย... มาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการสรรหาหรือผู้ได้รับการคัดเลือก ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา ให้เป็นกรรมการซึ่งยังมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่า ได้ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพดังกล่าวแล้วนั้นต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ในกรณีที่มิได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ และให้ดำเนินการสรรหาใหม่ โดยผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้ง นี้ จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๑๖ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม และมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ (๓) ลาออก (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๗ (๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคสอง บัญญัติว่า การพ้นจาก ตำแหน่งกรรมการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ถ้าเป็นการพ้นจาก ตำแหน่งตาม (๔) หรือ (๕) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง พระบรมราชโองการดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือวันที่กระทำการ อันเป็นการฝ่าฝืน แล้วแต่กรณี วรรคสาม บัญญัติว่า เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้และให้ถือว่า กสทช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ แต่ทั้งนี้จะต้องมี จำนวนกรรมการไม่น้อยกว่าสี่คน

/คดีนี้...

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ถูกฟ้องคดีให้เป็นกรรมการ กสทช. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และได้รับการเสนอชื่อไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติเห็นชอบบุคคลให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ กสทช. จำนวน ๕ คน โดยผู้ฟ้องคดีได้รับความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ กสทช. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และได้รับเลือกให้เป็นประธานกรรมการ กสทช. ต่อมา ประธานวุฒิสภาได้มีประกาศวุฒิสภา เรื่อง กำหนดเวลาให้บุคคลผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ตามมาตรา ๑๘ ประกอบมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ กำหนดให้ผู้ได้รับความเห็นชอบต้องแสดงหลักฐานว่าลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพดังกล่าว ต่อประธานวุฒิสภา ภายในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือและหลักฐานต่าง ๆ ต่อประธานวุฒิสภา ที่รับรองว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ตามมาตรา ๑๘ ประกอบมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว หลังจากนั้น ประธานวุฒิสภาจึงมีหนังสือไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้สมควรดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กสทช. และกรรมการ กสทช. เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ต่อมา ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ ว่า มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการ กสทช. และกรรมการ กสทช. รวม ๕ คน ตามที่เสนอ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป โดยประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๕ แต่ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้เข้าดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ กสทช. แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำวินิจฉัย ที่ ๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การพิจารณาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่เป็นแพทย์ ค่าตอบแทนรายชั่วโมง ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ณ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อันเป็นห้วงเวลาก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ นำความกราบบังคมทูล

/เพื่อทรงพระกรุณา...

เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการ กสทช. และก่อนที่จะมีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ ว่ามีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการ กสทช. ตั้งแต่วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เมื่อทบทวนญัตติมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ บัญญัติให้การไม่ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) ภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ถือเป็นการสละสิทธิโดยผลของกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีสละสิทธิในการเข้ารับตำแหน่งกรรมการ กสทช. ตามมาตรา ๑๘ ประกอบมาตรา ๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีนั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งกฎหมายให้อำนาจในการออกคำสั่งหรือมีมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มีคำวินิจฉัย ที่ ๑/๒๕๖๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ เรื่อง การพิจารณาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และโดยที่คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าใช้อำนาจตามมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยวินิจฉัยเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ตามมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) ถือเป็นการสละสิทธิโดยผลของกฎหมาย ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อความตอนท้ายของมาตรา ๑๘ นั้น ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการสรรหากรรมการ กสทช. ใหม่โดยผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ไม่ได้ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำวินิจฉัยดังกล่าว ย่อมถือเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการ กสทช.

/ตามมาตรา ๒๐...

ตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานกรรมการ กสทช. ต่อไปได้ ตามนัยมาตรา ๒๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติว่า เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่า กสทช. ประกอบด้วยการกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ แต่ทั้งนี้จะต้องมีจำนวนกรรมการไม่น้อยกว่าสี่คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดทำบริการสาธารณะด้านการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเป็นไปอย่างต่อเนื่องโดยไม่หยุดชะงัก คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ เรื่อง การพิจารณาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ย่อมมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายดังกล่าวต้องมีค่าบังคับของศาลให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น เมื่อมาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดให้คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นที่สุด และผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามนัยมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ไว้ในหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดีต่อศาล ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑/๒๕๖๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ แจ้งตามหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ สว (กสทช) ๐๐๐๘/(ส) ๓๓๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับไว้เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๙ โดยที่คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลให้ใช้บังคับต่อผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่รับแจ้ง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ วันดังกล่าวจึงถือเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุ

/แห่งการฟ้องคดี...

แห่งการฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าวคือภายในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๙ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๙ จึงเป็นการฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และมีคำสั่งในเรื่องคำขอเกี่ยวกับมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีของผู้ฟ้องคดีต่อไป

นางสาวสายทิพย์ สุคติพันธ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพโรจน์ มินเด็น
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิชระ ขอบแต่ง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเชิดชู รักตะบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประเวศ รัชพล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

